

Eden vid polemiki što dosega se vodele bezdrugo može i treba da bidat zad nas. Inaku, zar bi se soglasile za povtor-
no vraćanje vo redakcijata?

Se razbira, ova "zad nas" ne znači deka nešto šično i denes ne može da se sluči i deka ne se sluč~~ila~~^{ila}. No za nas e posebno značeen faktot deka navistina denes postojat možnosti da se vodat i principielni razgovori za literaturata. Vo toa e, vpročem, i edna od našite nemali odgovornosti kako urednici na ova spisanie.

Nemame pričini da begame od vakvi razgovori, kako što odnapred odbivame sekakvi zlonamerni i grupaški polemiki.

Nikoj nema pravo da ja "zaborava" ramnopravnosta na makedonskiot literaturnen jazik. Negovoto nezastapuvanje vo opšto-jugoslovenskite programi na televizijata ne može da se pravda so bliskosta i razbirlivosta na srpskohrvatskiot jazik.

Zar ne ti se čini deka ovoj problem e vo izvesna smisla i problem na edna nenužna (iako istoriski sozdađena) inferiornost, dokolku samite i ponatamu molčime i ne go postavuvame?

Za ova prašanje imav možnost poranè da se iskažam. Ovde bi rekol, deka na pisatelot ne mu e potreben nikakov svetečki oreol okolu glavata za da go dobie svoeto opštestveno priznanie. Zar tendenciite za monopolizam nemaat cel da go stavat pisatelot na nezemen piedestal, no so očigledni privilegirani zemni pozicii? Treba da se raskine toj oreol od mistifikacij, pisatelot treba da zastane na zemja.

Veruvam deka taka ќе mu bide podobro.

Sovremenite čičikovci se slatkorečivi, zlatousti. Tie kadat i čadat, boguvaat i - taka dušite gi kupuvaat, I denes e aktuelno - Ne veruvaj im na danajcite koga te daruvaat se bogati podaroci.

Mojata idna kniga ja zamisliv kako tvorečko prodolžuvanje i nadrasnuvanje na "Nebidnina". Se razbira, toa e moja intimna želba. Kolku ke uspeam - ke pokaže idninata.

Mnogu e rečeno i izrečeno za kritikata. Što ušte da dodadam?

Nekoi od nedorazbiranjata počnuvaat ottamu što kritikata ne poađa sekogaš od literaturata, a literaturata čeka od kritikata samo lovereovi venci. Kritikata e navistina ponekogaš celishodno necelishodna.

Gi počituvam site kritički mislenja, no nikogaš ne sum sakal niti sega sakam i možam da se vovlečam vo Prokrustovata postela na kritikata.

Petmina? Ne li e goa mnogu? A od pomalku dāli vredi da se pravi antologija? Pa sepak:

Slavko Janevski, Blaže Koneski, Ante Popovski, Radovan Pavlovski i ako mi dozvoliš da ne bidam lažno skromen - avtorot na ovoj odgovor.

Što e toa preveduvanje po afinitet?

Prijatelstvo? zaednički interes za afirmacija? Ignoriranje na onie što ne se vo grupata?

Do sega toa bilo glavna soдрžina na preveduvanjeto po afinitet.

Zad teorijata za preveduvanje po afinitet mnogu napadno
girka perčinot na tesnogrupaškiot interes. Najočigleden primer e
makedonskata literatura prezentirana poslednive godini na drugite
jugoslovenski jazični podračja.

Te napagale, te odrečuvale, ne te priznavale. Što ke rečeš
za seto toa po dve decenii?

- Isto što i ti: se zavisi od toa dali ke se rodi nekoj
poznačeen pisatel od mene.

